

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Κεφαலைο 1

1 - 5 Παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια *ΙΗΥ ΧΡΥ* και *ΘΥ* πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων, και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της Γαλατιας, χαρις υμιν και ειρηνη απο *ΘΥ* πατρος και *ΚΥ* ημων *ΙΗΥ ΧΡΥ* του δοντος αυτον περι αμαρτιων ημων, οπως εξεληται ημας εκ του αιωνος του ενεστωτος πονηρου κατα το θελημα του *ΘΥ* και *ΠΡΣ* ημων, ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

6 - 9 *Θαυμαζω* οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι εις ετερον ευαγγελιον, ο ουκ εστιν αλλο, ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του *ΧΡΥ*. αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζηται παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν, αναθεμα εστω.

10 - 12 Αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον *ΘΝ*; η ζητω ανθρωποις αρεσκειν; ει ετι ανθρωποις ηρεσκον, *ΧΡΥ* δουλος ουκ αν ημην. Γνωριζω δε υμιν, αδελφοι, το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον· ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην, αλλα δι αποκαλυψεως *ΙΗΥ ΧΡΥ*.

13 - 20 Ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω Ιουδαισμο, οτι καθ υπερβολην εδωκον την εκκλησιαν του *ΘΥ* και επορθουν αυτην, και επροεκοπτον εν τω Ιουδαισμο υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου, περισσοτερωσ ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων. Οτε δε ευδοκησεν ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου αποκαλυψαι τον *ΥΝ* αυτου εν εμοι, ινα ευαγγελισωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν, ευθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ουδε ηλθον εις Ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους, αλλα απηλθα εις Αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις Δαμασκον. Επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις Ιεροσολυμα ιστορησαι Κηφαν και εμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε, ετερον δε των αποστολων ουχ ειδον ει μη Ιακωβον τον αδελφον του *ΚΥ*. α δε γραφω υμιν, ιδου ενωπιον του *ΘΥ* οτι ου ψευδομαι.

21 - 24 Επειτα ηλθον εις τα κλιματα της Συριας και της Κιλικιας; ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της Ιουδαιας ταις εν *ΧΡΩ*. μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει, και εδοξαζον εν εμοι τον *ΘΝ*.

Κεφαலைο 2

1 - 10 Επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις Ιεροσολυμα μετα Βαρναβας συνπααραλαβων και Τιτον ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν, καθ ιδιαν δε τοις δοκουσιν, μη πως εις κενον τρεχω η εδραμον. αλλ ουδε Τιτος, Ελληνων, ηναγκασθη περιτμηθηναι· δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους, οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν *ΧΡΩ* *ΙΗΥ*, ινα ημας καταδουλωσωσιν, οισ ουδε προς ωραν ειξαμεν, ινα η αληθεια του *ΘΥ* διαμεινη προς υμας. Απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει· προσωπον ο *ΘΣ* ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο, αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθωσ Πετρος της περιτομης, ο γαρ ενεργησας Πετρω εις αποστολην της περιτομης ενηργησεν και εμοι εις τα εθνη, και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι, Ιακωβος και Πετρος και Ιωαννης, οι δοκουντες στυλοι ειναι, δεξιας εδωκαν εμοι και Βαρναβα κοινωνιας, ινα ημεις εις τα εθνη, αυτοι δε εις την περιτομην· μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν, ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι.

11 - 16 Οτε δε ηλθεν Πετρος εις Αντιοχειαν, κατα προσωπον αυτω αντεστην, οτι κατεγνωσμενος ην. προ του γαρ ελθειν τινα απο Ιακωβου μετα των εθνων συνησθειον· οτε δε ηλθεν, υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης. και συνυπεκριθησαν αυτω οι λοιποι Ιουδαιοι, ωστε και Βαρναβας απηχηθη αυτων τη υποκρισει. αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου, ειπον τω Κηφα εμπροσθεν παντων· ει συ Ιουδαιος υπαρχων εθνικωσ ζης, πως τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν; Ημεις φυσει Ιουδαιοι οντες και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι· ειδοτες οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργαων νομου εαν μη δια πιστεωσ *ΙΗΥ ΧΡΥ*, και ημεις εις *ΙΗΝ ΧΡΝ* επιστευσαμεν, ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ *ΧΥ* και ουκ εξ εργαων νομου, οτι εξ εργαων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ.

17 - 21 ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν *ΧΡΩ* ευρεθωμεν και αυτοι αμαρτωλοι, αρα *ΧΣ* αμαρτιας διακονος; μη γενοιτο. ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω, παραβατην εμαυτον συνιστανω. εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον, ινα *ΘΩ* ζησω. *ΧΡΩ* συν*ΕΣΤΡΑΤ*· ζω δε ουκετι εγω, ζη δε εν εμοι *ΧΣ* ο δε νυν ζω εν σαρκι, εν πιστει ζω τη του *ΘΥ* και *ΧΡΥ* του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου. Ουκ αθετω την χαριν του *ΘΥ*· ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη, αρα *ΧΡΣ* δωρεαν απεθανεν.

Κεφαலைο 3

1 - 9

Ω ανοητοι Γαλαται, τις υμας εβασκανεν, οισ κατ οφθαλμους *ΙΗΣ ΧΡΣ* προεγραφη *ΕΣΤΡΟΣ*; τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων· εξ εργων νομου το *ΠΝΑ* ελαβετε η εξ ακοης πιστεως; ουτως ανοητοι εστε, εναρξάμενοι *ΠΝ* νυν σαρκι επιτελεισθε; τοσαυτα επαθετε εικη; ει γε εικη. ο ουν επιχορηγων υμιν το *ΠΝΑ* και ενεργων δυναμεις εν υμιν, εξ εργων νομου η εξ ακοης πιστεως; Καθως Αβρααμ *επιστευσεν τω ΘΩ, και ελοισθη αυτω εις δικαιοσυνην*· γινωσκετε αρα οτι οι εκ πιστεως, ουτοι υιοι εισιν Αβρααμ. προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως τα εθνη δικαιοι ο *ΘΣ*, προευηγγελισατο τω Αβρααμ οτι *ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη*· ωστε οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστω Αβρααμ.

10 - 14

Οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν, υπο καταραν εισιν· γεγραπται γαρ οτι *επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα*. οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω *ΘΩ* δηλον, οτι *ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται*· ο νομος ουκ εστιν εκ πιστεως, αλλα *ο ποιησας αυτα ζησεται εν αυτοις*. *ΧΡΣ* ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα, οτι γεγραπται· *επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου*, ινα εις τα εθνη η ευλογια του Αβρααμ γενηται εν *ΧΩ ΙΗΥ*, ινα την επαγγελιαν του *ΠΝΣ* λαβωμεν δια της πιστεως.

15 - 18

Αδελφοι, κατα ανθρωπον λεγω· ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασεται. τω δε Αβρααμ ερρεθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου. ου λεγει· και τοις σπερμασιν, ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος· *και τω σπερματι σου*, ος εστιν *ΧΡΣ*. τουτο δε λεγω· διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του *ΘΥ* ο μετα τετρακοσια και τριακοντα ετη γεγονως νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν. ει γαρ δια νομου η κληρονομια, ουκετι εξ επαγγελιας· τω δε Αβρααμ δι ευλογιαν κεχαρισται ο *ΘΣ*.

19 - 29

Τι ουν ο νομος των πραξεων; αχρισ ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται, διαταγεις αγγελων εν χειρι μεσιτου. ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν, ο δε *ΘΣ* εις εστιν. ο ουν νομος κατα των επαγγελιων; μη γενοιτο. ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι, οντως εν νομω ην αν δικαιοσυνη· αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν, ινα η επαγγελια εκ πιστεως *ΙΗΥ ΧΥ* δοθη τοις πιστευουσιν. Προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκλειομενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι, ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων εγενετο εις *ΧΡΝ*, ινα εκ πιστεως δικαιωθωμεν· ελθουσης δε της πιστεως ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν. Παντες γαρ υιοι *ΘΥ* εστε δια πιστεως *ΧΡΥ ΙΗΥ*· οσοι γαρ εις *ΧΡΝ* εβαπτισθημεν, *ΧΝ* ενεδυσασθε. ουκετι Ιουδαιος ουδε Ελλην, ουκετι δουλος ουδε ελευθερος, ουκετι αρσεν και θηλυ· παντες υμεις εστε *ΧΡΥ ΙΗΥ*. ει δε υμεις *ΧΡΥ*, αρα του Αβρααμ σπερμα εστε, κατ επαγγελιαν κληρονομοι.

Κεφαலைο 4

1 - 7

Λεγω δε, εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν, ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων, αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του *ΠΡΣ*. ουτως και ημεις, οτε ημεν νηπιοι, υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεθα δεδουλωμενοι· οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου, εξαπεστειλεν ο *ΘΣ* τον *ΥΠΝ* αυτου, γενομενον εκ γυναικος, γενομενον υπο νομον, ινα τους υπο νομον εξαγοραση, ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν. Οτι δε εστε υιοι, εξαπεστειλεν ο *ΘΣ* το *ΠΝΑ* αυτου εις τας καρδιας ημων κραζον· αββα ο *ΠΡ*. ωστε ουκετι ει δουλος αλλα *ΥΣ*· ει δε *ΥΣ*, και κληρονομος δια *ΘΥ*.

8 - 11

Αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις φυσει μη ουσιν θεοις· νυν δε γνοντες *ΘΝ*, μαλλον δε γνωσθεντες υπο *ΘΥ*, πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε ημερας παρατηρουντες και μηνας και καιρους και ενιαυτους; φοβουμαι υμας μη πως εικη εκοπιασα εις υμας.

12 - 20

Γινεσθε ως εγω, οτι καγω ως υμεις, αδελφοι, δεομαι υμων. ουδεν με ηδικησατε· οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον, και τον πειρασμον μου εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε, αλλα ως αγγελον *ΘΥ* εδεξασθε με, ως *ΧΡΝ ΙΗΝ*. που ουν ο μακαρισμος υμων; μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξατε εδωκατε μοι. ωστε εχθρος υμων γεγονα αληθεων υμιν; ζηλουσιν υμας ου καλως, αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν, ινα αυτους ζηλουτε· καλον δε ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας. τεκνα μου, ους παλιν ωδινω μεχρις ου μορφωθη *ΧΡΣ* εν υμιν· ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου, οτι απορουμαι εν υμιν.

21 - 26

Λεγετε μοι, οι υπο νομον θελοντες ειναι, τον νομον ουκ ακουετε; γεγραπται γαρ οτι Αβρααμ δυο υιους εσχεν, ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας. αλλ ο εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται, ο δε της ελευθερας δι επαγγελιας. ατινα εστιν αλληγορουμενα· αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι, μια μεν απο ορους Σινα εις δουλειαν γεννωσα, ητις εστιν Αγαρ. το δε Σινα ορος εστιν εν τη Αραβια· συστοιχει δε τη νυν Ιερουσαλημ, δουλευει γαρ μετα των τεκνων αυτης. η δε ανω Ιερουσαλημ ελευθερα εστιν, ητις εστιν μητηρ

ημων· γεγραπται γαρ·

27

**ευφρανθητι, στειρα η ουκ τικτουσα, ρηξον και βοησον, η ουκ ωδινουσα·
οτι πολλα τα τεκνα της ρημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα.**

28 - 31

Κεφαலைο 5

1 - 3

Υμεις δε, αδελφοι, κατα Ισαακ επαγγελιας τεκνα εστε. αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδωκεν τον κατα ΠΝΑ, ουτως και νυν. αλλα τι λεγει η γραφη; **εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ κληρονομησει ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας.** αρα, αδελφοι, ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας. • Τη ελευθερια ημας ΧΡΣ ηλευθερωσεν· στηκετε ουν και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε. Ιδε εγω Παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε, ΧΡΣ υμας ουδεν ωφελησει. μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι.

4 - 15

κατηργηθητε απο ΧΥ, οιτινες εν νομω δικαιουσθε, της χαριτος εξεπεσατε. ημεις γαρ ΠΝΙ εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης εκδεχομεθα. εν ΧΡΩ ΙΗΥ ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενης. Ετρεχετε καλως· τις υμας ενεκοσεν τη αληθεια μη πειθεσθαι; η πεισμονη ουκ εκ του καλουτος υμας. μικρα ζυμη ολον φυραμα ζυμοι. εγω δε πεποιθα εις υμας εν ΚΩ οτι ουδεν αλλο φρονησητε· ο δε ταρασσω υμας βαστασει το κριμα, οστις εαν η. Εγω δε, αδελφοι, ει περιτομην επι κηρυσσω, τι επι διωκομαι; αρα κατηργηται το σκανδαλον του ΣΤΡΟΥ. αρα και αποκοψονται οι αναστατουντες υμας. Υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε, αδελφοι· μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι, αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις. ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πεπληρωται, εν τω• αγαπησαι τον πλησιον ως εαυτον. ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε, βλεπετε μη υπ αλληλων αναλωθητε.

16 - 26

Λεγω δε, ΠΝΙ περιπατεισθε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε. η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του ΠΝΣ, το δε το ΠΝΑ κατα της σαρκος, ταυτα γαρ αντικειται αλληλοις, ινα μη α εαν θελητε ταυτα ποιητε. ει δε ΠΝΙ αγεσθε, ουκ εστε υπο νομον. φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος, ατινα εστιν πορνεια, ακαθαρσια, ασελγεια, ειδωλολατρια, φαρμακεια, εχθραι, ερις, ζηλος, θυμοι, εριθειαι, διχοστασιαι, αιρεσεις, φθονοι, μεθαι, κωμοι και τα ομοια τουτοις, α προλεγω υμιν, καθως προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν ΘΥ ου κληρονομησουσιν. ο δε καρπος του ΠΝΣ εστιν αγαπη χαρα ειρηνη, μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη, πιστις, πραυτης, εγκρατεια· κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος. οι δε του ΧΥ την σαρκα ΕΣΤΑΝ συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιας. Ει ζωμεν ΠΝΙ, ΠΝΙ στοιχωμεν. μη γινωμεθα κενοδοξοι, αλληλους προκαλουμενοι, αλληλους φθονουντες.

Κεφαலைο 6

1 - 5

Αδελφοι, εαν και προλημφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι, υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν ΠΝΙ πραυτητος, σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης. Αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσετε τον νομον του ΧΥ. ειπερ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων, φρεναπατα εαυτον. το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω, και τοτε εις αυτον μονον το καυχημα εξει ουκ εις τον ετερον· εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει.

6 - 10

Κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις. Μη πλανασθε, ΘΣ ου μυκτηριζεται. α γαρ εαν σπειρη ΑΝΟΣ, τουτο και θερισει· οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν, ο δε σπειρων εις το ΠΝΑ εκ του ΠΝΣ θερισει ζων αιωνιον. το δε καλον ποιουντες μη εγκακωμεν, καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι. Αρα ουν ως καιρον εχομεν, εργασωμεθα το αγαθον προς παντας, μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως.

11

Ιδετε ηλικιοις υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι.

12 - 16

Οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι, ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμεσθαι, μονον ινα τω ΣΤΡΩ του ΧΥ ΙΗΥ μη διωκονται. ουτε γαρ οι περιτεμνομενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμεσθαι, ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται. Εμοι δε μη γενοιτο με καυχασθαι ει μη εν τω ΣΤΡΩ του ΚΥ ημων ΙΗΥ ΧΡΥ, δι ου εμοι κοσμος ΕΣΤΡΑΙ καγω κοσμω. ουτε γαρ περιτομη τι εστιν ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις. και όσοι τω κανονι τουτω στοιχησωσιν, ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον Ισραηλ του ΘΥ.

17 - 18

Του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του ΙΗΥ εν τω σωματι μου βασταζω. Η χαρις του ΚΥ ημων ΙΗΥ ΧΡΥ μετα του ΠΝΣ υμων, αδελφοι. αμην.

Galatians: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation